

1. Referitor taxa pe valoarea adaugata deductibila aferenta chiriei facturate pentru autoturismul inchiriat si combustibilului si pieselor de schimb aferente

In fapt, in data de 15.05.2004, petenta a incheiat contractul de colaborare cu SC avand ca obiect colaborarea in vederea exploatarei in mod optim a patrimoniului celor doua firme in vederea cresterii eficientei economice si de asemenea colaborarea in domeniul agrementului turistic.

Partile au stabilit prin contractul mentionat ca SC pune la dispozitia petentei un autoturism luat in leasing.

Acest contract s-a derulat in perioada 01,07,2004-30,06,2006, in care SC ... a emis catre petenta un numar de 6 facturi fiscale reprezentand chirii auto. Petenta a efectuat pentru autoturismul inchiriat, cheltuieli cu consumul de carburanti, si a inregistrat taxa pe valoarea adaugata aferenta.

Organului de control in referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei mentioneaza ca a solicitat efectuarea unui control incrucisat la SC..., dar in actul contestat nu se face nici o referire cu privire la acest aspect.

Motivat de faptul ca serviciile, respectiv bunurile nu au fost utilizate in folosul operatiunilor sale taxabile, prin actul contestat nu s-a dat drept de deducere, constatandu-se ca petenta nu obtine venituri din activitatea principala declarata.

In perioada in care s-a derulat contractul de inchiriere petenta a obtinut venituri taxabile respectiv din vanzari de autoturisme, comisioane incasate, din servicii prestate. (Capitolul referitor la taxa pe valoarea adaugata colectata din actul contestat)

De mentionat ca organul de inspectie nu a facut dovada ca SC nu este platitor de TVA sau ca facturile emise de acesta pentru petenta nu ar apartine regimului sau fiscal.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 145 alin (3) si (8) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal care prevede ca:

“(3) Daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii în folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila înregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca:

a) taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa îi fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa îi fie prestate de o alta persoana impozabila;

...

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, orice persoana impozabila trebuie sa justifice dreptul de deducere, în functie de felul operatiunii, cu unul din urmatoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa îi fie livrate, oi pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa îi fie prestate de o alta persoana impozabila, cu factura fiscala,

care cuprinde informatiile prevazute la art. 155 alin. (8), si este emisa pe numele persoanei de catre o persoana impozabila înregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata...”

Avand in vedere ca petenta a obtinut pe perioada cat s-a derulat contractul venituri din operatiuni taxabile, serviciile prestate au fost înregistrate in baza facturilor fiscale emise de o persoana juridica impozabila, societatea are dreptul la deducerea aferenta acestor servicii.

In referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei s-a motivat neacordarea dreptului de deducere a TVA cu elemente care nu au fost consemnate in raportul de inspectie fiscala si care nu pot fi luate in considerare la fundamentarea solutiei, intrucat s-ar intra in contradictie cu art. 183 alin (3) din OG 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala: *“Prin solutionarea contestatiei nu se poate crea o situatie mai grea contestatorului in propria sa cale de atac.”*

Fata de cele retinute, organul de inspectie fiscala nu a fundamentat pe text de lege neacordarea dreptului de deducere pentru chiria facturata, motiv pentru care contestatia pentru acest capat de cerere urmeaza a se admite.

2 Referitor la TVA colectata aferenta despagubirii incasate de la societatea de asigurari

In fapt, in anul 2002 petenta a incheiat un contract de asigurare cu pentru o ambarcatiune. Contractul de asigurare incheiat intre parti priveste conditia de asigurare pentru pierdere totala.

La data de 07.09.2004 s-a constatat ca ambarcatiunea a suferit avarii totale, fiind distrusa fara putinta de a mai fi reparata si pusa in functiune.

In urma actiunii in pretentii formulata de petenta, instanta a hotarat ca parata societatea de asigurari sa plateasca suma din contractul de asigurare. Petenta incaseaza in data de 02.11.2006 despagubirea din asigurari in baza contractului mentionat.

Despagubirea incasata nu se incadreaza in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata deoarece nu indeplineste conditiile prevazute de Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, nu constituie livrare de bunuri in conformitate cu art. 128 pct. (9) lit a din acelasi act normativ. De asemenea, in conformitate cu art. 43 din Legea 32/2000 privind activitatea de asigurare si supravegherea asigurarilor despagubirile incasate de asigurati sunt scutite de impozite si taxe.

In drept, sunt aplicabile art. 126 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare care prevede:

“(1) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata se cuprind operatiunile care îndeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

- a) constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plata;*
- b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România;*
- c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizata de o persoana impozabila, astfel cum este definita la art. 127 alin. (1);*
- d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor sa rezulte din una dintre activitatile economice prevazute la art. 127 alin. (2).”*

In conformitate cu art. 128 pct 9 lit. a) din Codul Fiscal nu constituie livrare de bunuri:

“a) bunurile distruse ca urmare a unor calamitati naturale sau a altor cauze de forta majora;”

Tot actul normativ mentionat mai prevede la art. 137 alin. (3) lit. b) ca nu se cuprind in baza de impozitare a taxei pe valoarea adaugata:

“b) sumele reprezentând daune-interese stabilite prin hotarâre judecatoreasca definitiva, penalizarile si orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totala sau partiala a obligatiilor contractuale, daca sunt percepute peste preturile si/sau tarifele negociate ...

De asemenea, potrivit art. 43 alin.(1) din Legea 32/2000 privind societatile de asigurare oi supravegherea asigurarilor sunt scutite de impozite oi taxe:

“b) despagubirile, sumele asigurate oi orice alte drepturi ce se acorda asiguratilor, beneficiarilor sau tertelor persoane pagubite, din asigurarile de orice fel;”

In conformitate cu art. 42 alin (3) din Legea 32/2000: ***“În caz de conflict între dispozitiile prezentei legi oi prevederile continute în alte acte normative se aplica prevederile prezentei legi.”***

Din cele retinute rezulta ca speta in cauza se incadreaza in prevederile actelor normative citate mai sus, despagubirea incasata nu intra in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata, pentru acest capat de cerere contestatia este admisa.